

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/154/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2518010066
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2518010066.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného T. P., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a iné v konaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného T. P. proti uzneseniu Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 23.07.2018, sp. zn. 16Nt/15/2018, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.10.2018 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného T. P., nar. XX.XX.XXXX v O., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd v Piešťanoch zo dňa 23.07.2018 sp. zn. 16Nt/15/2018 rozhodol podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku tak, že zamietá návrh odsúdeného T. P. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l.37 spisu.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa uviedol, že preskúmaním spisového materiálu sp. zn. 2T/51/2015 zistil, že odsúdený sa ku skutku kvalifikovanom ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ktorý mu kládla za vinu obžaloba opakovane priznal, priznal sa tak pri výsluchu v procesnom postavení obvineného v prípravnom konaní (2-krát) ako aj v konaní pred súdom, kde urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku. V rámci oboch výsluchov bol predtým zákonným spôsobom poučený, čo je zrejmé zo zápisníc o úkonoch. Jeho priznanie bolo objektivizované nielen výpoveďou v tom čase spoluobžalovaného Y. R., ale aj výpoveďou poškodeného Ing. Y. C., ktorý usvedčil zo žalovanej trestnej činnosti oboch odsúdených páchatel'ov.

Skutočnosti uvádzané odsúdeným v návrhu na povolenie obnovy konania, ako aj na verejnom zasadnutí, považuje súd za tendenčné a nevierohodné, učinené v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť. Okresný súd nepovažoval za potrebné vo veci opätovne vypočúť poškodeného, nakoľko tento bol v prípravnom konaní riadne (kontradiktórne) k veci vypočutý (2-krát) a podrobne popísal okolnosti prípadu. Z uvedených dôvodov návrh odsúdeného na vykonanie dôkazu opätovným výsluchom poškodeného odmietol. Výsluch svedka G. P. odmietol súd preto, lebo tento návrh je len opakovaním už skoršieho návrhu na výsluch tohto svedka, o ktorom súd rozhodol už v rámci predchádzajúceho návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania (vedenom pod sp. zn. 16Nt/25/2016).

K údajnému nátlaku zo strany policajtov v prípravnom konaní uviedol, že odsúdený doposiaľ tento nátlak nikdy nespomínal, ani sa naň predpísaným spôsobom v danom čase (po výsluchu) nestožoval. Zdôrazniť treba, že v prípravnom konaní bol vypočutý 2-krát, druhýkrát aj v prítomnosti svojho obhajcu, pričom obe jeho výpovede boli obsahovo zhodné. Ani k jednej zo zápisníc nemal odsúdený výhrady, obe podpísal. Tvrdenie odsúdeného považoval za tendenčné a nevierohodné, učené v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchanú trestnú činnosť. Navyše pri realizácii vyhlásenia o vine na súde už na neho podľa jeho vlastných slov žiaden nátlak vyvíjaný nebol, tam to bola „chyba“ obhajcu, ktorý mu zle poradil. Pokiaľ odsúdený uvádzal, že pre svoj vek 23 rokov nevedel ako to na súde chodí, opäť ide o tendenčné tvrdenie, lebo pred spáchaním skutku 25.03.2015 bol už 7-krát právoplatne odsúdený. Celkovú tendenčnosť prezentovaných tvrdení odsúdeného dokresľuje jeho vyjadrenie na verejnom zasadnutí, že si myslel, že „za všetko dokopy dostane len cca 4 roky“, ktorý trest by akceptoval, ale keď má „sediť dokopy 102 mesiacov“, tak trvá na svojej nevine.

V písomne podanom návrhu a dôvodov v nich uvedených, odsúdený poukazoval na judikatúru rôznych súdov, články Ústavy Slovenskej republiky a Trestného poriadku v podstate však žiadne nové skutočnosti a dôkazy neuvádzal. V podstate namietal právny záver vyslovený Krajským súdom v Trnave v uznesení sp. zn. 5Tos/148/2017 zo dňa 05.10.2017, pokiaľ vo veci učinil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal, nemôže už neskôr argumentovať dôkazmi, ktoré bolo možné uplatniť v klasickom trestnom konaní, v ktorom sa vykonáva dokazovanie o vine. K tejto námietke odsúdeného uviedol, že právne závery vyslovené nadriadeným súdom sú pre súd prvého stupňa záväzné. Len samotný nesúhlas odsúdeného s týmto právnym názorom neodôvodňuje povolenie obnovy konania.

Okresný súd zistil, že u odsúdeného T. P. v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/51/2015 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 1 Trestného poriadku, nakoľko nebolo preukázané, že by dodatočne vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, preto súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote (ihneď po vyhlásení uznesenia) podal sťažnosť odsúdený.

Prítomný prokurátor sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Odsúdený v písomnom odôvodnení sťažnosti č.l. 47-49 spisu uviedol, že s uznesením Okresného súdu Piešťany nesúhlasí nakoľko má za to, že výpoveď svedka G. P. ako aj nová výpoveď odsúdeného Y. R. sú takými novými skutočnosťami, ktoré potvrdzujú jeho nevinu vo vzťahu k jeho odsúdeniu ako spolupáchateľa za skutok právne kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 2T/51/2015.

Výpovede svedkov G. P. a odsúdeného Y. R., ktoré vyšli najavo dodatočne, sú takými skutočnosťami resp. dôkazmi, ktoré súdu neboli súdu skôr známe, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že sa ku skutku v pôvodnom konaní priznal, poukazuje na to, že bol na neho robený fyzicky, psychický nátlak zo strany polície aby sa priznal, na súde bol vo veľkom strese, vyhlásenie o vine mu doporučil urobiť jeho vtedajší obhajca a to bez ohľadu na toto jeho nepravdivé vyhlásenie o vine, je v skutočnosti nevinný ohľadne tohto skutku.

Nové skutočnosti by mali vyplynúť najmä z výpovede svedka G. P., ktoré mu svedkovi sa mal najprv v minulosti odsúdený Y. R. chváliť, že dal zavrieť nevinného odsúdeného T. P. a neskôr vyjadril nad týmto svojim konaním svedkovi G. P. aj ľútosť a nové skutočnosti vyplynú aj z výpovede spoluobvineného Y. R., ktorý sa za nedôvodné obvinenie ospravedlnil a to počas výkonu trestu.

V závere žiadal, aby sťažnostný súd podľa § 194 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Piešťany zo dňa 23.07.2018 sp. zn. 16Nt/15/2018 a uložil orgánu proti ktorému rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave, na podklade sťažnosti podanej odsúdeným, podľa § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, v ktorom sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného T. P. nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu súd I. stupňa zistil, že :

- rozsudkom Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 21.09.2015 sp. zn. 2T/51/2015, právoplatného 22.12.2015 bol odsúdený T. P. uznany za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia

- uznesením Okresného súdu Piešťany zo dňa 05.06.2017 sp. zn. 16Nt/25/2016 v spojení s uznesením krajského súdu zo dňa 05.10.2017 sp. zn. 5Tos/148/2017 bola žiadosť odsúdeného T. P. o povolenie obnovy konania zamietnutá. Odsúdený si opätovne podal žiadosť o povolenie obnovy konania dňa 07.03.2018

Okresný súd vo veci určil termín verejného zasadnutia na deň 23.07.2018, kde vypočul odsúdeného v prítomnosti jeho obhajcu a oboznámil listinné dôkazy.

Sťažnostný súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval v súlade so zákonom a správne keď na podklade žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania túto preskúmal a určil vo veci termín verejného zasadnutia na 23.07.2018, vykonal komplexne ucelené dokazovanie smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu. V rámci postupu svojho konania vykonal výsluch odsúdeného v rozsahu č.l. 31-33 spisu, oboznámil listinné dôkazy, pôvodný trestný spis a v konečnom dôsledku tieto dôkazy aj vecne správne vyhodnotil. Po vykonaní procesne správneho dokazovania dôvodne dospel k tomu záveru, že nie sú splnené zákonom predpokladané dôvody na povolenie obnovy napadnutého trestného konania v zmysle ustanovenia § 399 odsek 2 Trestného poriadku, keďže nie sú zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania, alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchateľa v tomto prípade vo výroku o vine.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdov je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktné obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zariadenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že v konaní o povolení obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné odsúdeného spod obžaloby oslobodiť alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Odsúdeným produkované dôkazy po vecnej stránke nie sú takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 Trestného poriadku.

Z predloženého spisového materiálu Okresného súdu v Piešťanoch sp. zn. 2T/51/2015 vyplýva, že odsúdený T. P. sa tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní priznal k spáchanej trestnej činnosti. V prípravnom konaní bol usvedčovaný výpoveďou spoluodsúdeného R. ako aj výpoveďou poškodeného Ing. Y. C. ako aj zabezpečenými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisového materiálu. Je potrebné podotknúť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku uviedol všetky základné skutočnosti a právne úvahy na základe ktorých rozhodol, že u odsúdeného T. P. nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania. So závermi okresného súdu sa sťažnostný súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o výpoveď navrhovaného svedka G. P. je potrebné uviesť, že tento svedok nebol prítomný pri spáchaní trestnej činnosti. Podľa vyjadrenia odsúdeného sa mal len v minulosti dozvedieť od odsúdeného Y. R., že tento sa mal chváliť, že dal zavrieť nevinného odsúdeného T. P.. V danom prípade takýto navrhovaný dôkaz nie je dôkazom, ktorý by mohol viesť k zmene rozhodnutia o výroku o vine odsúdeného a to vzhľadom i na dôkazy, ktoré boli v pôvodnom konaní zabezpečené .

Pretože sťažnostný súd nezistil žiadne podmienky na zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného T. P. ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.